

1/2021

ЯНВАРЬ – ФЕВРАЛЬ

Лашын

0+

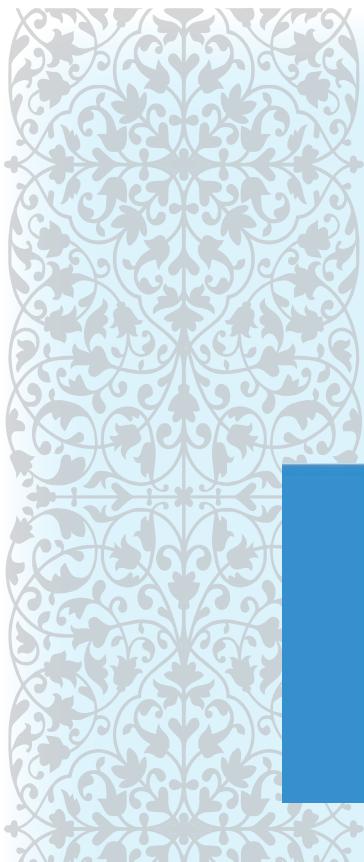
БАЛАЛАР УШИН ЭКИ АЙДА БИР КЕРЕ ШЫГАТАГАН РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ЖУРНАЛЫ

100
1921-2021
ДАССР

*Мерекенъ мен,
Республика!*

ДАССР
түзилгенли
2021 йылдынъ
20 январьде
100 йыл

ДАГЫСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ТҮЗИЛГЕН КҮННИ

Артыйлай сайдын 20-нши январь күнни бизим республика еринде Дагыстан республикасы түзилген күнни болып белгиленип келеди демеге ярайды. Аьши ол кайзаманнан алыш баслаган эжен? Аьли сонынъ ақында айтып озбага суъер эдик...

Бизим эрага дейим биришти мынъ йыллыкта айлиги дагыстан ерлеринде калалар тузып баслайдылар демеге боламыз. Кавказ Албаниясы деген ат пан патшалык түзилисисинъ тувган заманы дер эдик.

Заман кетеди эм власть түрленеди. Бизим эрадынъ 3-нши юзйыллыгында сасинидлер иешилик этедилер эжен. Исламды бизим ерге айкелген араблар сосы ерлери 7-нши юзйыллыкта колларына аладылар. Мунда болганлар эм түрклер-сельджукилер, эм монголлар, эм ираншылар да.

1813-нши йыл Иран эм Россия империя ара Гюлистанлы татымлык договоры түзилген эм ога разы болув кепте Дагыстан Россия составына киреби эжен.

1917-нши йыл Октябрь революциясы болганинан соң, Совет власти Кавказга да келген. 1920-нши йыл Буйнакск каласында Дагыстан халкынынъ Айдете болмаган съезди ойткеннен соң, 1921-нши йылдынъ 20-нши январында РСФСР-дынъ составына киретаган Дагыстан Совет Социалист республикасын түзүүв закон юсукта беркитилинеди демеге боламыз. 1991-нши йылдан алыш Дагыстан Республикасы Россия Федерациисынъ составына киреби.

Дагыстан – Европа эм Күнтувар, Сырт эм Алды бетлер ара оъзинше бир

коypир демеге түсьеди. Сосы эки дунядынъ межесинде турал келе оъзининъ байыр законы ман оъседи дер эдик. Дагыстан республикасы уйкен дегенде уйкен болган культура-таъриих байланысларынынъ ортасында айланып турады.

Дагыстан республикасы – коyp милетли республика эм оъзининъ оъсуви мен ортак Россия оъсувиине йыл сайын тийисли косымын салып келетаган салдарлы республикалардынъ бирисине саналады эм саналган.

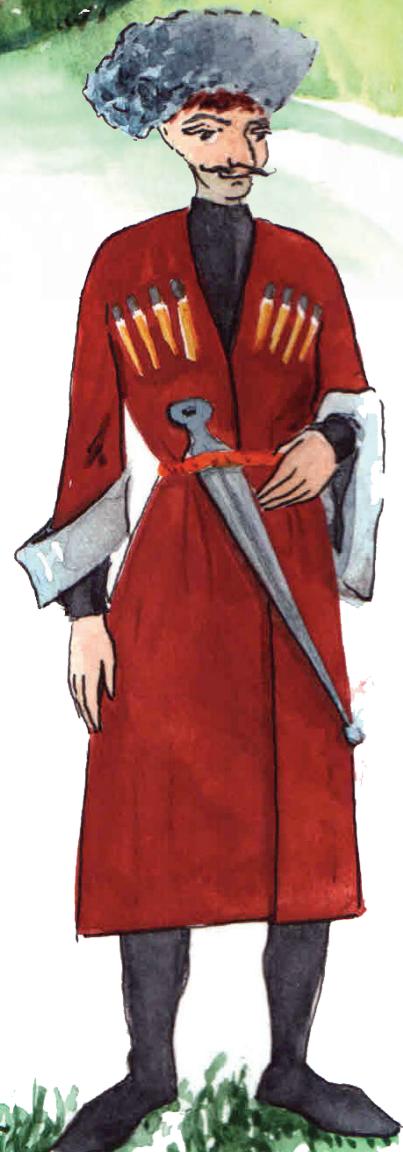
Меним ДАГЫСТАНЫМ

Мен не ерде болсам да, кайтып келемен
Дагыстанга, мени қоыптен саклаган:
Тавларына, басы қоқке тирелген,
Шоъллигине, Кавказ түбин бийлеген,
Кусларына, мен тоьбемде айланган,
Досларыма, кульип мага карайган,
Уйлерине, оъз иесин күтеген.
Ялгыз болып, шыгып кетип турғанман,
Ялгыз болып, сага тагы кайтканман,
Коңъилимди бийик қоқке еткерип,
Аман эсен келгениме суюйинип.

Дагыстаным, сен бастирим, аявым,
Коңтер басынъ, яйши бек кенъ канатынъ,
Созши, созши оъктем узын колларынъ,
Ыслат мага енъуъв алган қылышынъ.
Буыгуын сага берк абытлап мен келдим,
Атасына ялгыз улы келгендей,
Шатлык юзинъ коърип бирден суюйиндим,
Сен де кувнак мени аъли коъргендей...

Тынъла аьши сес шыгады Москвадан,
Юз йылынъ ман сени кутлап тураган.
Ал кутлавын, йырла тагы янъыдан,
Карай сага қызлар, яслар шат болган,
Ак сакаллар коңъиллери ясарган.
Мен оъзим де косыламан оларга,
Юзге еткен ясынъ мынан кутларга!

Дагыстаным берекетли ошагым,
Сени минен айр дайым бир болайым!..
Тас болсам да, кум болсам да, йок кайгым,
Мен тоьселип сен тоьсинъде ятайым!

ДАССР-дикъ 100 йыллык мерекесине

Шоъл ерининъ байтирлери

2021-нши йыл бизим Дагыстан еринде Дагыстан Автоном Совет Социалист Республикасы түзилгенли 100 йыллыгы деп билдирилген. Онынъ акында Указга колын регион басынынъ вриосы Сергей Меликов салган. Айтып озайык, 1921-нши йыл январь айында Савлайrossиялык Орталык Толтырувши Комитети Дагыстан АССР-рын түзузув акында Декрет кабыл эткен. Сосы күннөрде республика оъзининъ мерекесин ойткермеге ийги аъзирлигин де коърген эм 2021-нши йыл 20-нши январь куьни йогары дережеде ойткерилди.

Алдынгысы аты ийги белгили болган Ленин орденли «Червленные буруны» йыныслы койлар оъстирувши

заводы бизим республикадынъ Ногай районынынъ Червленные буруны авылында айрекетин бардырган эм онынъ кайратлы малшылары коъплеген йогары правительстволик савгасына тийисли болып турғанлар. Заводтынъ 5 койшысана Социалист Истинъ Байтири деген йогары аты тагылган, 160 айдем СССР-динъ орденлери эм медальлери мен савгаланган, коъбиси – РСФСР-динъ эм ДАССР-динъ Оър Советининъ Президиумынынъ сыйлы грамоталарын алганлар. Аълиги заманга бизим арамызда олардынъ яшавда турғанлары йок... Ама биз оларды буъгуын эсимизге аламыз...

Ногайлар арасыннан биринши Социалист Истинъ Байтири Ярықбай Абдулкадыров

Айтылган заводтынъ койшылары арасында туывыл, онынъ тысында да ийги белгили болган эм бас койшы Социалист Истинъ Байтири Ярықбай Абдулкадыровтынъ аты. Ол сосы йогары сыйлы атты казанган биринши шоъл койшысы болган. Оъзининъ алал исимен бу койшы айлимлөргө грозный йыныслы койларды болдырмага ярдамласкан. Олар асыллаган койлар йорык окина Москвадагы ВДНХ-га йиберилип турғанлар. Ярықбай Шомат улы оъзи де бир неше кере Москвага ис сулыбы бой-

ынша коллегалары ман боялиспеге барып турған.

Онлаган йыллар онынъ бригадасы юн кыркувдан эм козы алуудан йогары коърсетувлөрге етисип турған. 1949-нши йыл Ярықбай Шомат улы айр юз ана койдан 132 козы эм айр бир койдан 11-ер килограмм юн алууга етискен. Беркитилген маллардынъ йогары продукт коърсетуввери эм яс малларды ийги саклаганы ушин Ярықбай Абдулкадыровка «Дагыстаннынъ ийги койшысы» деген сыйлы ат та тагылган.

1949-ншы йыл 9-ншы октябрь күн СССР Оър Советининъ Президиумынынъ Указы ман бас койшы Ярықбай Абдулкадыровка Социалист Истинъ Баятири деген аты тағылган эм ол Сырт Кавказда биринши Социалист Истинъ Баятири деген атты алган айдем. Сыйлы ясы уйкен 1901-нши йыл 25-нши январьда тувган эм 1988-нши йыл топырак болган. Онынъ коқкирегин солай ок эки Ленин ордени эм Куллык Кызал байрак орденлери де йылтыратаган болганлар.

Социалист Истинъ Баятири Камов Сабутов

Камов Баймурза улы Сабутов 1926-ншы йыл Ногай районнынъ Сылувтобе авылында тувган. Ис йолын 1937-нши йыл баслаган. Атасы ман бирге «Червленные буруны» совхозында кой бакан. Согыстан сонъгы йылларда грозный шуга юнли койларды болдырувда катнаскан. 1947-нши йылдан алышп бас койшы болып ислеген. Йыл сайын юн алуудан эм козы берууден онынъ бригадасы планын арттырып толтырып келген. Соьтип, онынъ бригадасы 1956-нши йылга дейим айрекет эткен. Сосы йыл онынъ

бригадасы айр бир койдан 8,3 килограмм юн берген. 1956-нши йыл 27-нши ноябрь күн СССР Оър Советининъ Президиумынынъ Указы ман малшылыкты оъстрирууւдеги йогары уыстинлиги ушин Камов Сабутовка Социалист Истинъ Баятири деген сыйлы ат тағылады.

Камов Сабутов Дагыстан АССР-дынъ Оър Советининъ депутаты болып та сайланып келген. Онынъ коқтрагин Ленин ордени эм Куллык Кызыл Байрак ордени йылтыраткан. Баятир улымыз 1982-нши йыл арамыздан кеткен.

Бириншилердинъ бириси болган баятири Батыр Карагулов

Ногай ерининъ белгили улларынынъ бириси эм бириншилерден болып Социалист Истинъ Баятири деген йогары атката тийсли болган сыйлы ясы уйкенимиз Батыр Карагулов яслайын ок мал багып баслаган экен. 30 йыл узагында совхоздынъ койшы бригадасы ман етекшилилек этип келген эм айр йыл сайын планын артык-артыгы ман толтырган. 1950-нши йыл ол етекшилиген бригадасы 748 козы

алган эм айр бир койдан 7,3 килограмм юн берген. 1951-нши йыл малшылыкта етискен йогары коърсетүүлери ушин ога Социалист Истинъ Баятири деген сыйлы ат та тағылган. Батыр Карагулов З Ленин ордени мен савгаланган койшыларымызданъ бириси болган экен: 1948, 1949, 1951 йыллар. Оъмирининъ сонъгы күнлөрүнө дейим айрекетин бардырып турган сыйлы агаймыз.

Мереке - 70

Талабы оьсип барады!

Мине сойтип айтпага болады шайир Куруптурсын Утеш улы Мамбетов акында. Онынъ де себеби йок тувыл. Сонъгы йылларда язган автордынъ асарларын оқып шыксанъ оны сезбезе кыйын да тувыл. Бөйтен де, шайирдинъ язылган кыска ятлавлары онынъ акныда ииги кепте шайытлама этедилер. Оны биз автордынъ 2019 йыл Махачкалада Дагыстан китап баспасында шыккан «Юлдызлы кешелер» деген йыйынтыгын оқыганлай сезбей болмаймыз.

Солтакан Аджиков айтканлай, «Ногай Эл таърих дуныясында терен ыз калдыргандай болып, соъз дуныясында да терен ыз калдырган. Аллага шуъкир, бу күнлөрде де солардынъ ызын басып келетаган зегенли шайиримиздинъ бириси – Куруптурсын Мамбетов».

Айтып озайык, быйыл сосы белгили ногай шайири эм көширувшиси Утеш улы Мамбетовка 70 йыл толды. Ол 1951-ниши йыл 20-ншы январь күн Шешен Республикасынынъ Шелков районынынъ Каршыга авылында тувган. Сол оқ авылында доърт класслы мектебти оқып битирген. Сонъ болса Щедрины станицадагы орта мектеб-интернатта окувын бардырган болган. Орта мектебин оқып биткеннен соң, Куруптурсын Махачкала каласындагы пединститутынынъ филология факультетине түсьеди эм оны 1975-ниши йыл баъри яғыннан да уъстинликли кепте битиреди. Айне сол заманнан алышп Куруптурсын Мамбетов онлаган йыллар әсабына көплеген түрли ерлерде айрекетин бардырады – оқытувши, журналист болып. Айне сол йыллар ишинде сосы йигитимиз

оъзининъ ятлавларын орыс эм ногай тиллеринде язып келеди эм айлиги заманга онавга ювык йыйынтыклардынъ авторы болып саналады. Онынъ көплеген ятлавларына йырлар да язылган эм оларды түрли ерлерде яшайтаган ногай ямагаты йырлап келеятыр. Айлиги заманда шайир савлай элимизге белгили болган шайирлердинъ бириси десек, эш бир янъылсы та болмас.

Куруптурсын Мамбетов оъзининъ язган ятлавларында дослық, татымлық, суюймлик, тилбирлик, кардашлық, авылдастық акында айтып келеди. Белгили шайир Куруптурсын Мамбетов эки тилде шыккан «Тамада», «Полумесяц», «Ийгилик салкымлары», «Ер йынысы», «Четки лет перебирая», «Слово истины», «Юлдызлы кешелер» деп аталган эм окувшыларга ииги белгили болган китаплердинъ авторы болады. Оларды калай ногай окувшылары,

солай корыс окувшылары да баъри яғыннан да ийги кепте йолыктылар.

Шайирир Куруптурсын Мамбетовтынъ коъплеген ятлавлары Ставрополь, Махачкала, Пятигорск, Нефтекумск ерлеринде баспаланатаган газетларда эм журналларда ерлесип турадылар демеге боламыз. Ол оъзи де Сырт Кавказ ерлеринде болатаган баъри де шараларда белсен кепте катнасады эм оъзининъ язганларын окувшыларга оқып еткереди.

Бу ерде булай зат ақында да айтып озбага сүйер эдик: онынъ язган ятлавларына Ногай шоълимиз тар болып, онынъ сөз ойнери савлай Ер юзине талпынадылар. Ондай ятлавлары да шайириде аз туывиллар.

Айтпага:

**Кобыз согып,
Йырлап-бийип кувана,
Келген халктынъ
Кара каслы ясы биз.
Алтын юзик
Болса бизим дуныя,
Сол юзиктинъ
Асыл таслы касы биз...**

**Казгырлар табылар,
Казганынъ болсын.
Окувши табылар,
Язганынъ болсын...**

**Булькилдеген, дувлайтаган
Юректи тыялмайман.
Куърсинеген, кувнайтаган
Дуныяга сиялмайман...**

Куруптурсын Мамбетов аъли де оъзинъ яратувшылык аърекетин аър куын сайын элимиздинъ Ставрополь крайынынъ Нефтекум районынынъ Каясула авылында бардырады, эм крайдынъ түрлүү ерлеринде болатаган баъри адабиат шараларында катнасады, эм оъзининъ язган ятлавларын ана эм орыс тиллериnde оқып окувшылардынъ уйкен разылыгын алып келеди. Айне соннан уйкен сый эм абырай аълиги заманда шайириге неден керек? Соннан себеп туывилма ога аър заман ана тилимизде шыгатаган «Шоъл тавысы», «Ногай давысы» газеталары, солай ок «Лашын» журналы оъзлерининъ бетлеринде шайиридинъ кол астыннан шыккан асарларын ерлестирип туратаганлары да.

Халкымыздынъ белгили шайириин келип турган 70 йыллык мерекеси мен ак юректен куттаймыз эм ол оъз окувшыларын тагы да янъы ятлавлары ман сүйинтер деп сеним саламыз! Мерекенъ хайырлы болсын, Куруптурсын Утеш улы!

A.Култаев, шайири.

Курутурсын Мамбетовтынъ бир неше ятлавларын да беремиз

ЮВСАН КЕШЕ ЙОЛЫМДА

Шоъллигиме келгенимде кыдыррыш,
Мен тагы да тувган-оъскен адырда.
Келгенимди сезип ата-бабалар,
Суийиннерлер ер астында, камырда.

Кайтканыма разы болар кеткенлер,
Алганыма ювсан оълен колымга.
Бурынгысы аталардынъ шагындай
Тосьеледи ювсан каялше йолыма.

КАРДАШ

Халкымыздынъ тили байды,
Бир соъзинде-ак шашы,
Баскасында – кара тасты,
Коңъил соъзде-асылтас.

Яшавда номай болады,
Соъзлер уьшин ян берген.
Бала шактан биле ногай
Ийги соъз «кардаш» деген.

Бу соъз – адanas белгиси,
Аъдемлер байланысы.
Сонд бар-алал эр киси,
Дослардынъ сенимлиги.

Халкымыздынъ тили бай ды,
Ата-баба тамырлары.
Аданастынъ, карындастынъ
Кардаш деп айтувлары.

Айланганда
Мырадымды анълаталмай,
Мен оъзимли
Коъремен бир етимдей.
Коъп бузлардынъ
Арасыннан шыгалмай,
Йыллы куынди
Кутип турган кемедей...

Дуния – ялган.
Коъплер бизге туъйревде,
Йыгылады
Уйди туткан тирев де.
Шатлы куълип,
Сылувларды оъбе бер,
Оългеннен сонъ
Суиймес бизди бирев де...

Күрүптүрсүн ОРАЗБАЕВ

УЙКЕН СҮЙИНИШ

(*xадар*)

Кайнаскан кара булытларды шашыратып, куъннинъ көзи алтынласкан нурларын себелеп баслады. Язлык ямғырга тойынып, кырларды бийлеген яс көгеленди сабыр елемик елпилдетеди. Эртенъги шакта кабагы-касы туыйирилип турган көктинъ кумырайган салкын юзи куслыкка тамаган шалт язылып қалды. Туырли шешекейлердинъ кокыс ийиси оырге шабады. Төгерек яктынъ ярасыклыгына кувангандай болып, бозторгайлар токтавсыз шырылдасадылар.

Созылып яткан такыр йол ман «Москвич» кутырып бааятыр. Онынъ артында орында совхоздынъ бөйлигине зоотехник болып келеятырган яс йигит оыткир көзлери мен шетсиз оырислерге, оннан да бек кыздынъ тогай каслы тас мойыншактай көзлерине сукланып карап келеди.

Мине керек болса кенъли-и-ик-деп созып, кульемсирей берип, яс Маржанга тамаган шекленип олтырды. – Кала-да оысип, баска якларда турып мундай кенъликти мен көрмегенмен.

Язлыктынъ да... яслыктынъ да яйнайтаганы-ав! – деди Явгайтар.

Узакламай машина авылдынъ куынбатар-алды шетиндеги тувар фермага келип, уйкен сыйыр сарайдынъ куынтувар капы авызында турган кисилерге ювыклиды.

– Айне! Сол колын пишимине салып, таякка таянып турган – меним атам. Бизди бурай көрсө, мага... – деп, Маржан сыйырдан навазланады.

– Кайырмас! – деди йигит әм машинадынъ сол беттеги эсигин ашып:

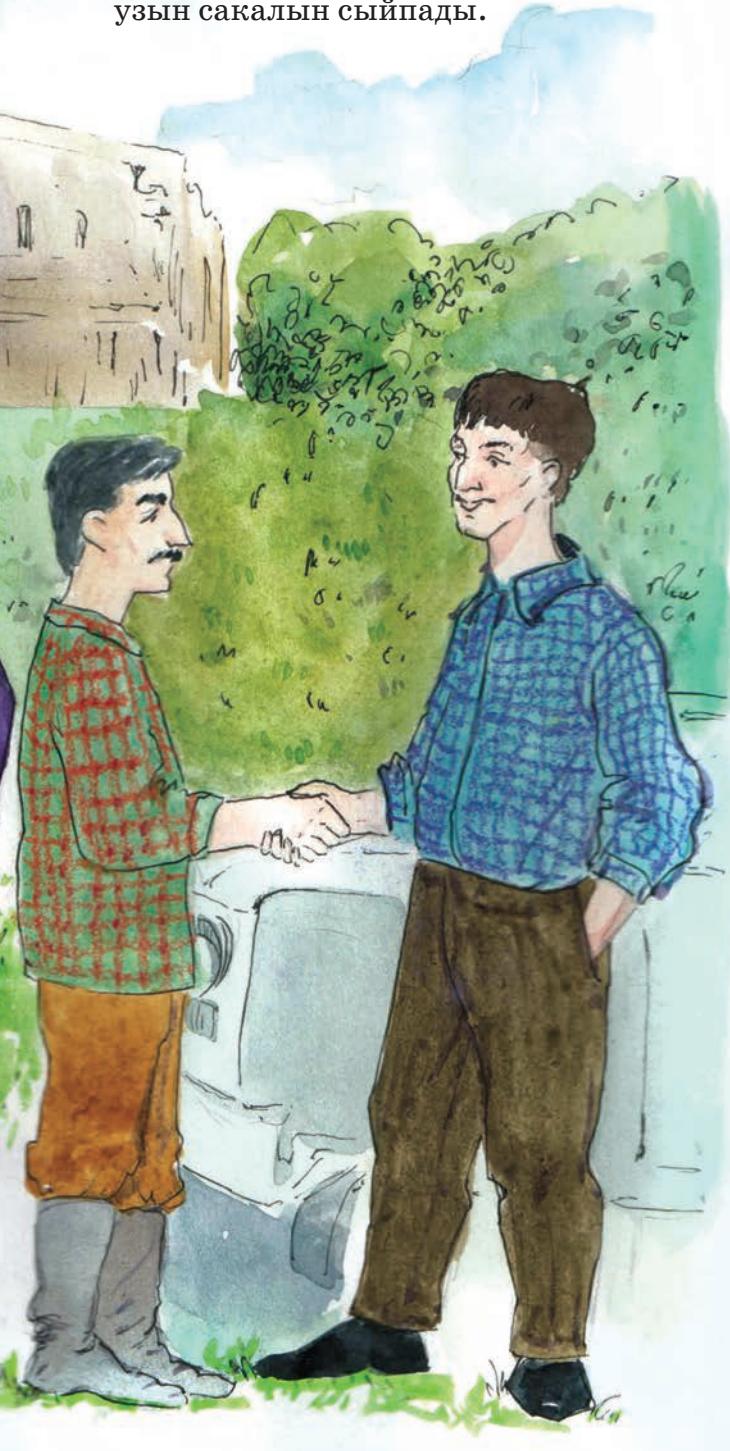
– Ас салам айлейкүм!

– Ва айлейкүм салам, хош келдинъиз! Хайырлы саят пен! Келген аягынъыз ярассын! – деп, картлар яс зоотехник пен аманластылар.

– Коyp сав болынъыз, агайлар! Альинъиз-куйнинъиз яхшыма? – деп Явгайтар айр бириси мен колласып, аманшылык сорасты.

– Шүкүр бир алла! – деп, Күйсеп-агай, айдетинше, баырисининъ де алдын алышп, озининъ шалга доңнип баратаган узын сакалын сыйпады.

Фермадынъ куллыкшыларына ярдамласпага келдик. Бир заманда оз колымыз бан туъзген колхозымыз энди уйкен совхозга айланганына куванышымыз койнымызга сыймайды. Картайсак та, юрегимиз ясара барады, – деп, Күйсеп-агай, баскаларга соъз бермеди.

Сол шакта болып ойткан бир коюриnis йыйылганларды тамашага калдырды. Бетлерине картлыктынъ таплары энген, арыкай, бойлы кыскаяклы, орнекли кенъ шыт шыбасы ман бу ерге келгени де сол эди. Явгайтардынъ койы, йылтын кара каслы, ойткир коъзли сыпатын коъргенде, катып та калды. Сол саяатлей ок, ак айрандай болып, коъзлериинъ алды карамыгып, юргеги тез-тез сокты. Йыйылышканлар саърсене болдылар.

– Эй, анталаманъыз, елден тайынъыз, елден! Сувык айкелинъиз, сувык суусув! – деп Маржаннынъ атасы екиринип кышкырды.

– Тез ок машина ман больницага йибермеге керек, айрекетленъиз деп, Явгайтар да бек сыбырсызланды.

– Иш туывыл, балам, кайгырмас! Озининъ уйреншиги барды. Бир аз солыгын басса, эсин йаяр, иншалла!

– Кышкырыкты койнъызтагы, куватайым!.. Заман йибермей амаллап машинага ерлестирийик. «Москвичтен» шыккан Маржан да, тизден шөйге турып, атасына ялынды эм юргеги кабыннан шыкпага турган кыскаяклынынъ басын аста-акырын коътерип, манълайын сыйпады.

... Канбийкединъ солай болувынынъ себеби де бар. Бу ис согыс йылда болган. Язык Канбийке кишкей улын етип, данъыл ман барады. Яв самолеты уйкен атув этти. Хатын коъзин ашканда, биревдинъ орындыгында ятыр эди. А ялгыз улы янында йок... Айне сол күннен алышп, Канбийке сескеншек эм маразлы болып калган эди. Явгайтар ога тап улы болып коъринди... Усаганда да баъри сыпаты ога усаган...

Салимет МАЙЛЫБАЕВА

Ошакларга берекет

АҮР ОШАККА КИРСИН

Юма күннен Яңы йылым басланып,
Яңы нурын дуныяга тасласын,
Буга йылы пайлап халқка пайдасын
Ақ аспаным ақ ниетти хошласын.
Аүр ошакка кирсин толып берекет,
Келген конак ток көнъилли йоллансын,
«Этейим деп баскаларга яхшылык» –
Аүр иманлы эртен турып ойлансын.
Балалардынъ балдай болсын яшавы,
Авырымасын, сыркамасын инсанлар,
Маълиектей ушсын таза авада
Суъим акта ян тептирген ақ йырлар.
Бакшалардан байлык болсын аүр уйге,
Аүр кимнинъ де кыйынлары аклансын,
Кудай оъзи разы болып бу күнге –
Ердинъ юзин баълелерден сакласын!

АТА МАН ЖАСАРАЛАСУВ

Данъыл ятыр төйгеректе яйылып,
Карагерлер шабадылар кенъ шоылде.
Көйгөйленде маллар оттай күйылып,
Казан кайнай кенъ тандырлы термеде.

Айр күн кеше занъырайды домбра саз
Ак кийгиз бен оратылган термеде.
Таытли сесте эситиле яркын яз
Йыр занъырап аталардынъ тилинде.

«Дуныяда энъ баалы не зат бар?» –
Деп сорайды атасыннан уныгы.
«Алтын, күймис яде болса отар мал,
Не зат экен бу яшавдынъ байлыгы?»

Ак сакалын сыйпай берип атайы
Увыс кумды энъкейип ерден алды.
Ойга туысип туыйирилди манълайы,
Картаяган көзлери бирден янды.

Мине байлык! Халктынъ битпес байлыгы
Кум көрсөтип яйды катлы аясын.
Сосы ерде ойтти меним яслыгым,
Билув керек айр ким де ер анасын.

Ер-анамыз, дуныяга эндириген
Ер-атамыз, янымызга дем берген.
Аталардан тапшырылган оьсиет
Саклар ерди деп тилеген ак ниет.

Сакла, балам, сакла сосы байлыкты,
Канын төккен ата-бабам ер уьшин.
Оьмир бойы мен исследим бу ерде,
Эм сакладым карзына ерди сен уьшин.

Алтын-куймис-кесек таслар ятаган,
Көйп акшалар колдынъ кири туывылма.
Алал болып, ата соьзин ақлаган
Күезленткен шынты уывыл туывылма.

Камышысын каты ыслап уныгы,
Катып турып ойкем басын көтерди.
«Сөз беремен! Болшы, атам. Параҳат.
Мен сакларман сен калдырган ерледи!»

Юзйыллыклар артта болган бу хабар
Еткен бизге көшип арка-аркадан.
Еримизди саклайыкшы, инсанлар!
Бу оьсиет калган бизге атадан!

Аскербий КИРЕЕВ

Үйкенсімек болсанъ

(хадар)

Жаралдыдагы күреге терекке сувелип, кишкей Рамазан сylкылдайды. Онынъ шымдай кара көзлериннен көзяслар тоьтотыгерек бетине тыгырадылар. Ол бетин енъи мен сұртеди, кене де сylкылдавын токтаалмайды.

– Неге йылайсынъ, бирев сени урдыма? – деп, мунынъ касына караборан, юкка юзли кызалак келип, сорады.

– Аьши...ан. А...Кайырбек, – деп Рамазан сylкылдай берди, – мени коймайды. Биз күн сайын оны ман бирге ойнаймыз эм айр заманда да оъзи тамада, я командир болады. Мага анавын эт, мунауын эт дейди, этпесем-урады. Мен... Мен де командир болып болаякпантта, тек... ол оны сувимейди, – деп, Рамазан сylкылдавынынъ арасыннан тегаран бир айтты.

– Сенинъ атынъ ким ди?

– Рамазан!

– Аьши, энди биз экевмиз ойнармыз, аьрувме?

– Мен... мен Кайырбектен. Ол меннен уйкен.

– Коркпа, энди сага ол тиймес. Мен якласарман, экевимиз оны енъип болаякпзы туывилма? – деп кыз Рамазанынъ колыннан ыслады.

Рамазан маштак бойлы, тымалак кувыршактай, яс эди. Ога тек доьрт йыл толган. Ол басын көтерип, бойлы кызга карады.

– Ай сен кимди?

– Мен энди сиз бен бир каралдыда яшаякпан. Меним папам мектебте балаларды оқытаяк. А атым – Тамара.

– Аьрув, ойнайык, – деди Рамазан эм кыздынъ көзине ынынымлы карады.

Экинши күн Кайырбек ойнап турган Рамазан ман Тамарадынъ касына келди. Онынъ көзлериnde ашувлы отлар бар эди.

Ол экевине карап:

– Меним караптында соравсыз неге ойнайсынъыз? – деп еликти.

– Карапты ялгыз сеники туывыл, – деп Рамазан юрексинди.

– Түнегүүн берген «май калакайым» аз болдыма? Айли сага тагы берермен, – деп Рамазанга карап адымлады. Ама сол саяатлей ок, онынъ алдында карсы Тамара ушып турагалды да:

– Бир тийип карашы сен ога! – деди.

Кайырбек юрекли кызга сейирсинди. Булардынъ экевине алтысар йыл, тек кыз Кайырбектен бир аз бойлы көринеди.

– Тай алдыдан, тийгенде – ушып кетерсинъ, – деп бу адымлаяк болып эди, ама Тамара тагы да мунынъ йолын бувды.

Кайырбек колы ман кызды ийтеди. Кыз бираз шайкалды, ама йыгылмады.

– Сен төбөлескиш болсанъ, май сага... – деди де Тамара Кайырбектинъ шашыннан сермеп ыслады. Уйн демей турган Рамазан да арттан келип Кайырбекке ябысты. Булар төбөлескишти тагы да бек түймишкитеек болар эдилер, тек конъысы Муслимат-абай оларды айырды.

Кайырбек уйине көзясын төргип кайтты.

Соитип бир неше күн озды. Рамазан ман Тамара завкланып ойнай эдилер. А ялгыз калган Кайырбек ялыгып, не эттеегин билмейди. Рамазан да энди ога тынъламайды. Ол эректен Тамара ман Рамазаннынъ ойнавларына сукланып карайды эди. Не этпеге керек?..

Кайырбек, мунъайган шырайлы болып, кыз баш ястынъ касына келди:

– Мен де сиз бен ойнайымтагы? – деп буларга ялбарып тиледи.

– Эгер сен уйкенсимеек болсанъ, – деди кыз, – эм командир болып айырылган Рамазанды тынъласанъ.

– Айрув. Болсын солай! – деди Кайырбек, тоьмен карап.

Жылса эсселер

Явірет ДІЛЬМАНБЕТОВА

КУВЗДИНЬ АЛТЫН БИЮСИ

Ымтылув...деген ол бир якка алгасав, яде биревге алгасав болады. Юреклерге карап ымтылув. Олай демек, тансық болады бир инсан баскаларды көрмеге, ийги йоравларын айтпага. Оъз ойларының күткашашын шашпага юреклердинъ урувына. Ымтылув – булак сувдынъ ағымындай, ымтылув – язлыктынъ карлыгашындай, ымтылув – кишкей баладынъ шат күлкисиндей. Сенеди юрек баскалардынъ йылы таньына, бос калмас деп оъзининъ ымтылганы баскаларга караганда.

Бизим айлиги яшавда көрінмелен сокпаклар да, сыйық болған сағвлелер де көп, олар айдемлердинъ «ян көтгінде», тенъиздинъ астындаидай көзге илинмей отеди. Тек юрек «коъреди», сезеди, сүйинеди, күтеди. Баюри затты да яйнайтаган, тирилтетаган ол – шынты суйим эм шынты эс!

Олар болмаса, уъзиледи «куымис йиплер» эм каранъалық, сувық бийлер сосы бизим дуныяды. Ийгиликке, яхшылықка ымтылув бала шағыннан басланады эм сав оъмир яшап барады. Айрдайым ымтылыш болсын!

ТУНГЫШ БАЛАМ

Тунгыш кедем айли күтип туры ашылаяк болып турган яшав сокпагын: исте де, айр күнлик сүйимде де. Берекет әм ыйманлы кыз язын меним кедемниң ашық болган яс юрегине.

Тек сосы дуныяда айлиги заманда яманлар әм күншилер де көйп. Олар баскага ийги күн тувганын сүймейдилер, көттере алмайдылар. Түрли ойлар тувмаган ярык танълар, энмеген уымитлер көйп меним балаларым алдында. Баъри затлары да толсын, иншалла! Экинши улымның косагы, а耶ли бар, яшайтаган меканы да бар. Уйкен сүйим коскан оларды. Әм сол сезим наьсип айкелер олрга деп мен сенемен әм Кудайдан да тилеймен.

Сенимим меним аклансын, олардың ал танъы ийги атсын!

Иван БУНИН

Биринши кар

Авлакларга, орманга
Кыс сувыгы яйылды.
Кызыл түсли ойыншыкка
Булытлар да айланды.

Давыл эсти сав кеше
Эртенъги шак авылга
Боп-бос яткан эм бавга
Кар биринши яйыла...

Кенъ тоыселип яйылган
Ап-ак яюв данъылга
Канатларын кагаган
Куслар ушты. Тур, кара!

Аманласып олар ман,
Куванамыз кар мынан!
Мен оyzим де астарак,
Ап-ак карды басаман!

Эртенъги шак. Күмис аяз сыкырдай
Танъ да сувык эм тоыгерек тып-тынык
Тегершиклер ыз калдыра, йылтырай
Азбарда да эситилмей кышкырык.

Аяз баскан бавга кирип каламан
Онынъ коърки дуныяга яйылган.
Бийик коък те кызыл түське айланган –
Мен көзимди оннан алыш болмайман!

Коъширген орысшадан А.Култаев.

ОЗГАН ЙЫЛДЫНЪ УСТИНЛИКЛЕРИ

Дагыстан республикасында саният бойынша түрли конкурслар озадылар. Сонынъ ишинде «Дагыстаннынъ яны» деп аталған конкурс республикада 2012 йылдан алып озгарылады. Ярыс ойткерилген йылларда онынъ енъүүвшилери аз туывилар. Олар йыравшылар Асият Кумратова, Умар Ваисов, Албий Романов. Озган йыл енъүүвшилерге косылдылар йыравшылар Бегали Куруптурсунов эм Роза Колебаева.

Ярыстынъ енъүүвшилери арасында Роза энъде кишкейи болады. Кызалак «Яс ойнерли» деген номинацияда 15 лауреаттынъ ишинде аты айттылады.

Кызалак Ногай районнынъ Терекли-Мектеб авылында яшайды. Анасы Бурлияят, атасы Залимхан. Ол «Айланай» ансамблинде куллук этеди. Узын бойлы, арыксмал, эректен күннинъ саъвлеси бетине яйылган күлкиси мен Розадынъ атасын биювде эс этпеге кыйын туывил, тетеси Насипли де йиенининъ устьинлигине «төбеси көйкке» етеди.

Роза уывыт айынынъ (февраль) 19-да 2012 йыл тувган, айле Кадрия атындагы школадынъ 3-нши классында окыйды. Солай ок С.Батыров атындагы саният школасынынъ да окувшишы.

Ногай район бойынша ойткерилетаган ярысларда Роза катнасады, баргылы орынларга тийисли болады.

Талаплы кыз етисken устьинлиги уышин «Яс ойнерши» деген номинацияда лауреат дипломына тийисли болды.

Биз де Розага окувында, ойнершилик усталыгында устьинликлер сагынамыз.

Тербия балалар ушин

Тербия балалар ушин

Оъзин юргистувдинъ йорыгы

Орамларда эм паркларда юргенде оъзин юргистув:

Айр заман оъзинъди ийги тутпага, юргистпеге шалысув керек.

Салынган эм тоъселген йоллар ман эм сокпаклар ман юрмеге керек.

Кайсы ерде юрсенъ де эш бир заман кышкырма, сабыр бол.

Паркта, аллеяда оъсетаган шешекейлерди уъзбеге деп колларынъды созба.

Кайсы ерде болсанъ да, серник пен яде зажигалка ман от шыгармага шалыспа. Эткенлерди көрсенъ, тымгыз, ол керек тувилендеп айта тур.

Орамда яде баска ерде ушып юрген күпелеклерди ысламага шалыспа эм янынъдагы йолдасынъ ысласа, сен ога «йибер!» деп, айтарсынъ».

Оъзинънен сонъ түрли калдықларды калдырмаска шалысып тур.

Эш бир заман – эсинънен тайдырма: кышкырып сойлемеге эм баскадан эсе тавысынъды көтермеге кереги йоқ: сабыр тушиби-сары алтын...

Оъзин ийги кепте юргистип билген бала кайсы ерде де: орамда да, уйде де, мектебте де баскаларга көрим болар. Коъримлидинъ коърки ийги...

Аъзирлеген С.Култаева, «Лашын» журналынынъ редакторы.

АЛЬДЕМНИНЬ ЯШАВ ЙЫЛАЛАРЫ

Бизим ата-бабаларымыз көшпели халк болган, уйлери аркасында, атлары-туыелери астында. Аңьышлап анъ урып, кара сорпасын симирип, койларын-эшкителерин кенъ оъристе отлатып, козы, улакларынынъ санын оъстирип, йылкыларын юзлеп, йылтыратып саклап яшаганлар. Айр бир шактынъ оъзининъ альеметлиги, оъзининъ күжүры, пайдасы бар деп санаганлар ата-бабаларымыз.

Бир ястан алып уыш яска дейим балапан шак, бу мезгилде баладынъ тамагы ток, кояти куры болмага керек. Оны анасы сувыктын, шилледен коршалап саклаган, ана сүтке тойдырган.

Уыш ястан алып 15 яска дейим балады аямаганлар. Бес ясынан алып эр бала козыларды, ула-кларды бакан. Он бескес еткенде, уйкенлердеги болып, кой сойып, терисин сыйдырып, этти бувынлап бөйлип болган. Кыз бала болса, анасынынъ янында турып, сыйыр савып уйренген, сойылган малдынъ шек-карыйнын тазалап ювган. Бебелерин караган, сувагаш пан сув тасыган. Сойтитип, бу шакта оъсип барайткан балалар бабри уй куллықларын мойныларына алганлар.

Он алты ястан алып 25-ке дейим яслардынъ оъз айеллери

болган, айырым айел болып, эншин алып, көбиси яшаганлар. Ата-аналары оларга айырым мал, мульк берип, янъы яшавга абыт алмага көймек эткенлер.

Отыздан алып 50-ге дейим орта ясларындагы альемлер яшавда аякка берк турып баслаганлар. «Отызда ойлан, кыркта кыйлан, эллиде элинъди тап», – дегенлөр. Бу шакта олар ясларга маслагат берип, ийги көйрим көрсөтпеге шалысканлар.

Эллиден 65-ке дейим альемлердинъ яшав сулыбын билген, акыллы деп санаганлар.

Алпыс тан 80-ге дейим картлык шагы деп саналған. Көп яшав сыйнавларын оътип, яшавга баскаша карап баслаган альемлер деп, оларга сый ман караганлар. Ортадан орын бергенлөр.

Сексен бирден оъткенлөр оъзлерининъ ызғы йылларын бу дуныяды яшайдылар, олар көп йоллар оъткенлөр, баладынъ баласын көрип, немерелерге күвэзленип, олардынъ балаларын көтермеге Кудай күвэз берген. Бу ясина еткен ак сакаллы атайларга, ак тастарларын күлпилдетип, төрде олтырган анайларга бас ийип, салам бергенлөр.

С.Майлыбаева.

СОРАВЛАР. СОРАВЛАР???

1. Мине сыдыралардынъ авторы ким экен?

Йыравлардай йокшаша меним такпагым,
Мен язаман халкым йырлап юрсин деп...
Йыр язувдан мен излеймен сокпагым,
Сокпак мага йол ашкышын берсин деп...

Шынарлардынъ салкынында
Йырласам ногай йырлар,
Сол күттүвде, айзиз анам,
Сен де барсынъ, сен де бар...

Кавказым сен, Кавказым,
Тувган, ойсекен еримсинъ.

Исси сени көрремен
Тавынъ, тоьсинъ, тегисинъ.
Ялгыз айдем – ол язык,
Ян кемирер ялгызык.

Халктынынъ дурыс соьзи бар:
Досы бардынъ косы бар (Айтув).

Бала болып данъылда мен кеземен
Шоылде мага аявлыды баъри зат,
Бирге тыныс мен аламан ойлен мен,
Язлык күннинъ саъвлесин де ютаман.

2. Кыстынъ, яздынъ, куъздинъ эм яйдынъ кайдай баскалыгы бар?

3. Ногайлардынъ белгили болган йыравлары, сувретшилери, домбырашылары, композиторлары эм язувшылары болып кимлерди билесиз?

4. Ногай шоылинде энъ уйкен авылдынъ атын эске алынъыз?

5. Ногай районда неше авыл эм неше мектеб барды?

6. Соңғы кере кайсы ногай авторынынъ китабин оқыгансыз?

Автор эм китаптинъ маънеси акында не зат айтпага болаяксыз?

7. Белгили ногай язувшысы эм шайири Куруптурсын Оразбаев кайсы йыл эм кайсы авылда тувган? Кайдай ятлавлар язган? Эске алынъыз.

8. Ногай халкынынъ кайдай ойынлары эм биовлери барлар? Атларын язып каранъыз?

9. Ногай районаны кайсы йыл тузылген экен? Онынъ акында да не зат айтпага болаяксыз? Кайсы авылдан сен ойзинъ? Ол акында не зат билесинъ?

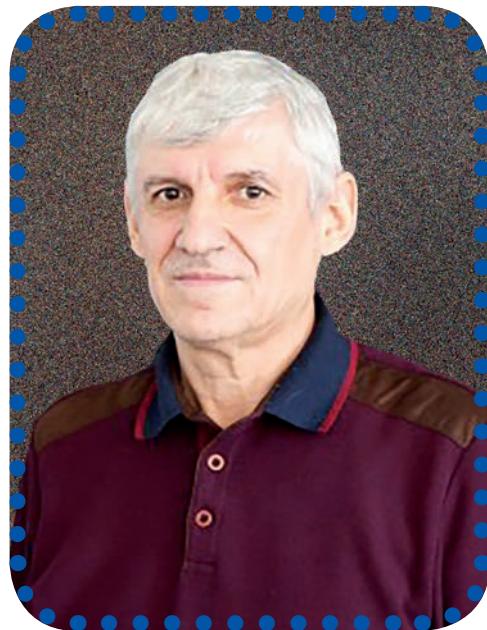
10. Ногай тилинде неше газета эм журнал бар? Олар кайда баспаланды?

Баъри де соравларга явалларды «Лашыга» язып йибермеге болласыз эм ким дурыс явап берсе, сав йылга «Лашын» журналын тегин алайк.

Аты белгили язувшысы...

Дагыстан еринде аты ийги белгили лак язувшысы Хизри Ильяс улы Ильясов 1960-ншы йыл бизим республикамыздынъ Лак районынынъ Палисма авылында тувган. Москва каласында Максим Горький атындагы литературалык институтын да битирген. Россиядынъ язувшылар Союзынынъ агзасы. Биринши китаби 1988-нши йыл «Ялғыз күс» деп аталып Дагыстан китап баспасында шыккан. Айлиги заманда онавга ювық китаплердинъ авторы болады. Онынъ асарлары орыс эм баскалай тиллерге де көширилип эм баспаланып келеди. Язувшы оъзи де лак тилине баска миллетлердинъ авторларынынъ язган асарларын көширеди эм баспалайды.

Айлиги заманда Хизри Ильясов лак тилинде баспаланатаган альманахтынъ редакторы болып оъзининъ айрекетин бардырады.

Хизри ИЛЬЯСОВ

Ата-бабаларымыз атаганлар...

Сосы Аталагымызды ата-бабаларымыздынъ ери, дейдилер. Онынъ да себеби йок туывал. Олар сав оъмири ерди аявлап саклап келедилер. Оны ман оъктем де боладылар. Оны биз ийги билемиз эм анълаймыз. Ана тилимизди, айдетинше, ана тили деп, айтадылар. Бала оъзининъ биринши соъзин анадынъ сұти мен яшавга эндиреди. Неге? Неге десе, аналар баладынъ басында олтырып, бесигин де аявлап шайқай берип, ога оъзининъ биринши йырларын да йырлайдылар. Соннан себеп Атальк бизге баалы болган эм болып та калмага керек.

Қайсы тил де оъзинше яхшы...

Aльимлер айлиге дейим де дуныяда кайсы тил энъ де ыспайы, энъ де ярасык деп, басларын авыртып келедилер. Биревлери солардынъ арасыннан болып, араб тили деп, беркитедилер. Манеси-бизим пайхамбар Магомед (Алла-тала уйкен сый эм абырай этсин) араб тилинде сойлеген, Баскалары болса, орыс тили деп беркитпеге сүбединдер. Ол да Лев Толстойдынъ тили, дейдилер. Ол бизге ийги белгили эм биз оны саъбийден алыш билемиз. Ушиншилер болса, немец тили деп айтпага ымтылышлы боладылар. Неге десе, сосы

тили уллы немец шайири Гетединъ тили болады. Коъплеген альимлер ясырмайын, английский тили деп айтып ийгерленедилер. Ол шайири Байроннынъ тили.

Айр бир миллетинъ дуныяга атлары шыккан шайирлери барлар. Оларды дуныяда миллионлаган айдемлер окыйдylар, сүбединдер, биледилер. Ол бек яхшы эм керек.

Меним ойыма көре, дуныяда энъ де ыспайы, таътли эм сүйдимли тил аданынъ сүйими мен болган тил... Ондай тил айр бир миллетте де бар.

Эртегилер мен толған мешок

Mен кишкей болып тетемнен сосы эртегиди эситкенмен. Айли соны айтып кетемен. Савлайы меним эсимде калганы йок. Тек эсимде, мысыкты, ийтти, шышканды, йыланды, кирпиди, тагы да коъп айванларды бир мешокка олтыртып коядылар.

А мешок болса, токтамай, айланып турады. Бир оқ заманда мешоктан коъп туърли сеслер де шыгып турады эжен. А булай алганда, айдемнинъ ишинде де айвандыкына усаган сеслер де аз туывиллар. Тек биз сеслердинъ манелерин билмеймиз. Ама билсе, яхшы болар эди...

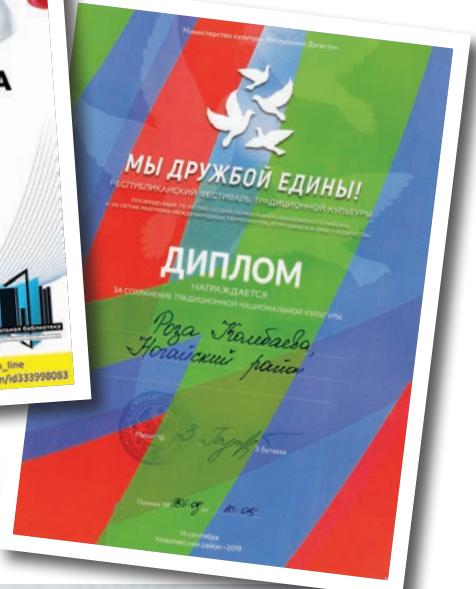

Лак тилиннен коъширген А.Култаев.

БИЗ ТАТЫМЛЫК ПАН КУШАЛИМИЗ!

Колебаева Роза

(Солдан онъга) Марита Мугадова ойнер уйининъ
директоры; Зарема Бутаева (маданият министры);
Роза (3 класс окувшисы);
Анатолий Карабов (ДР председателининъ 1
орынбасары).

Бисером, пайетками...

Қоқиң неге Қоқиң экен?

*Б*из яшайтаган төйгерек савлайы да көйп-көймек. Биз тыныс алыш яшайтаган ава да көйк. Уьстимизди бийлеп туратаган көйк те көйк. Аьши олай неге болады экен?

Көкти көк түйске бояйтаган зат-
ярык, күннинъ ярыгы дер эдик.

Күннинъ саъвлеси бизге аyr заман
ак болып көрринеди. Күннинъ саъ-
влесинде ети туырли тус бар экен. Биз
олардынъ аyr бириси баскаша көрмей-
миз. Олар баъриси де бирге косылып-бир
ак ярык болып көрринеди.

Бизге етискенше саъвле космостан оьтеди. Йолында ол айр не туырли газ-ларга кишкей болган буз кесеклерге, калын болган шанъга эм оъзгелей туырли

затларга урынады. Айне сол буршавлык-
клардан түсін йок этпей оғтеди. Тек
ясыл, коқ түслер сол буршавлык-
клардан түсін йоймай оғтип болмайды. Бу
түслер бизге дейим еткенше коып айла-
надылар, айланадылар.

Сол саялы да көктиң түси калмайды. Көк түсиз болып калады демеге керек.

Аъзирлеген С.Култаева.

“ЛАШЫН” ЖУРНАЛЫНЫН СОЬЗЛИГИ

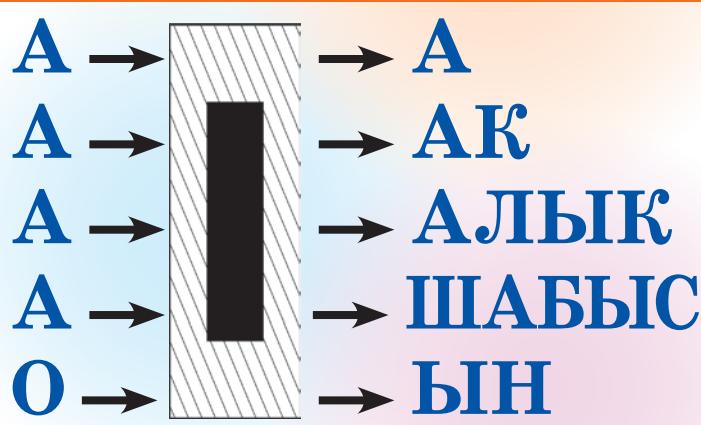
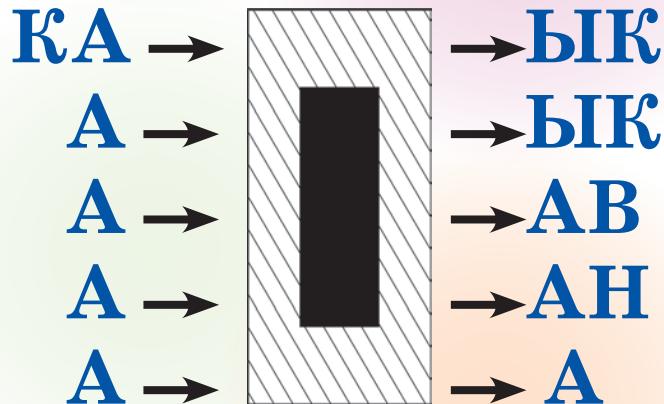

Шыжымлы – берк
Эгленип – ябысып, ялынып.
Вайран – төбелес, согыс.
Кизлев – шыгарув.
Кульспени – кульсегени.
Йырши – йыр йырлавши.
Арка – не сил, замандаш айдемлери.
Мырза – князь.
Бозлав – айдем оылгенде, хатынлар йылап айтатаган йыр.
Сынъар – ялгыз.
Сыхырлы – тылсымлы, айлемет.
Айванат – баъри айванлар.
Турмыс – айел эм ямагат яшавы.
Айвель – озган заманы.
Яды – саарлик этүвши (колдун).
Күпшак – ырувы, тукымы.
Дестан – бурынгы халк поэмасы.
Эртегиши – эртеги айтывши айдем.
Диалог – ол сойлесувве катнастаган айдемлер.

Аъзирлеген А.Утееев.

Баърисине ортак болган аьрип...

Тоъмендеги аьр бир күлтүнъ ОРТАК
болган аьрипи бар. Тек айт эм яз кайсы?
Оны кулланып, столбиктен баъри соъ-
злерди оқымага амаллы боласынъ:

Тапкан явабан «ЛАШЫН» журналынынъ
адреси мен ийбермеге боласыз. Дурыс явабын
бергенге «ЛАШЫН» журналы савга этиледи.

1/2021

январь – февраль

Иллюстрированный детский журнал.
Издается один раз в два месяца.

Учредитель:
Министерство информатизации, связи и
массовых коммуникаций Республики Дагестан.

Регистрационный номер
серия ПИ №ТУ05-00413 от 22.04.2019 г.
выдан управлением Роскомнадзора
по Республике Дагестан.

Издается с января 1990 г.

Руководитель – главный редактор
М.М. Ахмедов

Редколлегия:
А.Исмаилов (зам. гл. редактора)
Т.Зургалова (отв. секретарь)
А.Култаев
Б.Кулунчакова
М.Аvezov
С. Майлыбаева
С. Култаева (редактор выпуска)

Художественный редактор З.Даганов
Технический редактор Т. Лузина
Художник номера С. Гаджиева

Формат 60x84 1/⁸.
Бумага офсетная.
Уч. изд. л. 3,30.
Уч. печ. лист 3,26.

Выход в свет 1.03.2021 г.
Тираж 247 экз.
Заказ №830.

Типография:
ООО «Издательство «Феникс-пресс».
Адрес типографии:
367018, РД, г. Махачкала, ул. Петра I, 61.

Редакция и издатель: Государственное
бюджетное учреждение Республики Дагестан
«Редакция республиканских литературных
журналов «Соколёнок» и «Литературный
Дагестан».

Адрес редакции и издателя:
367000, РД, г.Махачкала,
ул. Даниялова, 55.

Электронный адрес редакции:
litdag@mail.ru

Ногайский язык.

Индекс: на год - 63238,
на полугодие - 78432.

Цена свободная.